

"Ομιλία του Διδασκάλου μας την 9/5/1974.

"Δεξιόφοροι μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Τι θα πῇ αὐτὸς τό, "Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε":

Πᾶς μποροῦμεν νὰ εἰμεθα ἴσταμενοι ἐν ΚΥΡΙΩ, καὶ ὑπέρχει καὶ τέποτε ἄλλο πού νὰ μη εἶναι, "το ἴσταμενοι ἐν ΚΥΡΙΩ", πρέν νὰ εἰμεθα ἀναπαυδενοι ἐν ΚΥΡΙΩ ἢ ἴσταμενοι ἐν ΚΥΡΙΩ;

Τό πρῶτον, εἶναι ἀμοιβή, δίκαιη ἀμοιβή, ὅχι ἀμοιβή πού δίδεται ἀπό κάποιον ξένον σὲ κάποιον ὑπηρέτην, σ' ἕνα δοῦλον πού ἔργαζεται γι' αὐτόν, ἀλλά ἡ ἀμοιβή πού δίδεται ἀπό τὸν ἔσωτερον ἔαυτο εἰς τὸν κατώτερον του ἔαυτο, ἀπό τὸν ἔδιον τὸν ἔαυτο.

"Ωστε τό, "ἀναπαυδεθα ἐν ΚΥΡΙΩ" ὑποδηλοῦ θέωσιν καὶ εἴσοδον μέσα εἰς τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ἔαυτον μας.

"Αλλά, "Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ" θα πῇ ἔτοιμοι για ἔργασταν μέσα εἰς τὸ θεῖον Σχέδιον, νὰ ἔργαζώμεθα μέσα εἰς τὸ θεῖον Σχέδιον ὡς καὶ ΕΚΕΙΝΟΣ ἔργαζεται, ἀλλά, διαν, "ἴσταμεθα καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ", δικαδήποτε ἔχομεν καὶ τὴν χαράν του ΚΥΡΙΟΥ μας, καὶ πάλιν ὡς ἀμοιβήν.

Τῷρα δῆμως εἶναι μία ἄλλη κατάστασις, γιατί, εὑρίσκεσθε εἰς τὸν κόσμον τῆς Χωριστικότητος μέχρι τῆς στιγμῆς πού θα εἰσέλθετε εἰς τὴν χαράν του ΚΥΡΙΟΥ σας.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε", ἔκεῖ πού ἔχομεν ταχθῆ μέσα στὸ θεῖον Σχέδιον.

Πᾶς δῆμως μπορεῖ ἔνας ὡς προέκτασις του ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ νὰ εἶναι ἐν ΚΥΡΙΩ;

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸς πρέπει νὰ προσηλωθῆτε πολὺ. "Ἐν ΚΥΡΙΩ, θα πῇ πλήρης ἀφομοίωσις μὲ τὸν ΚΥΡΙΟΝ. "Στῶμεν καλῶς" θα πῇ, μία θέσις ἀσύλευτη μέσα στὸ θεῖον Σχέδιον χωρὶς ταλαντεύσεις, χωρὶς τὸ προσωπικόν μέσα στὸν κόσμον τῆς Χωριστικότητος. Θά μοῦ πῆτε, μὲ αὐτὸς εἶναι δυνατόν; Ναὶ εἶναι δυνατόν. "Οταν τὰ χέρια σας κάμνουν μία κάποια ἔργαστα πού χρειάζεται ἐπιδειδητήρια, ἀσφαλῶς τὰ χέρια κινοῦνται πρὸς ὅλες τές κατευθύνσεις, τὸ σῶμα δέν μποροῦν νὰ κάμουν ἄξιον λόγου, σκεφθῆτε το αὐτό. "Ωστε τὸ σῶμα μένει σταθερόν καὶ τὰ χέρια ὑπακούοντας σὲ μιᾶς ἀνώτερη δύναμη ἀπό αὐτά, ἀπό μιαν σταθερή θέσιν δομένη, μιᾶς διαταγῆς, πράττουν αὐτὸς ἢ ἔκεινο μὲ δεξιοτεχνίαν.

"Ετοι, "Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε", ὡς ψυχαὶ αὐτοεπιγνώσεις διὰ νὰ κάμωμεν μέσα εἰς τὸ θεῖον Σχέδιον τὸ ἔργον διὰ τὸ δποῖον ἐτάχθημεν εἰς τὴν ἐντελειαν. Ἄσφαλῶς μία προσωπικότης αὐτοεπιγνώσεις κάτω ἀπό τὴν ἐπίδρασιν καὶ κυριαρχίαν ἐνδικέστερου ἔαυτοῦ ψυχῆς Λύτοεπιγνώσεως, ἔκφραζει μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν ἢ μέσα εἰς τὸν κόσμον τῶν φαινομένων τῆς ζωῆς μιαν σταθερήν συνείδησιν, ἀρχές καὶ ἀκέραιον χαρακτῆρα, εἶναι τὸ ἐπιδεξιον κέρι, ἀλλά ἢ ἐπιδειδητής αὐτῆς πηγάζει ἀπό κάπου ἀλλοῦ, ἀπό μέσα, ἀπό τὴν ἴδιαν τὴν ψυχήν Λύτοεπίγνωσιν.

"Ωστε, θὰ δοῦμεν ἔναν τέλειον ἀκέραιον ἀνθρώπον στὸν τοποχρονικόν κόσμον σάν μιᾶς προσωπικότητας αὐτοεπιγνώσιν δῆμως ὅλοι οἱ ἄλλοι, συνάνθρωποί του γύρω. "Ἄς τὸν ἴδωμεν δῆμως, πῶς συμπεριφέρεται, ἃς τὸν συγκρίνωμεν μὲ τοὺς ἄλλους συνανθρώπους του, γύρω του. Αὔτος ζεῖ καὶ ἐνεργεῖ πάντοτε κάτω ἀπό ἀρχές, σκοπούς, ἔναν ἀδαμάντινον χαρακτῆρα, κύριος τῶν περιστάσεων, κύριος παντοῦ καὶ πάντοτε, ἐνῷ τὴν ἴδιαν στιγμήν οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι, συνάνθρωποί του γύρω του, μπορεῖ νὰ συμπεριφέρωνται ἀφρόνως σκλάβοι ἐπιειδυῖων, μωρῶν σκέψεων, ἀνοήτων ἐπιδιώξεων, τοποχρονικῶν ἐπιδιώξεων πού νόμιζουν τὴν στιγμήν πού εἶναι κάτω ἀπό τὴν ἐπέδρασιν αὐτῶν τῶν σκέψεων καὶ ἐπιειδυῖων τους διε αὐτές εἶναι τὸ πᾶν δι' αὐτούς,

δια αλλαγές στην έπομενη στιγμήν διαφέρει, άλλες έπιθυμίες φέρουν την θέσην των προηγουμένων.

Κάνοντας την σύγχρισιν θα βρούμενον ότι αύτοι οι ανθρώποι εύρισκονται σε μίαν, - τρόπος του λέγεται - μέθην μέσα είς τον κόσμον της υλης.

Οι έρευνηταί της άληθειας, αύτοι πρός τούς δρόμους, δίδω την προτροπήν του "Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε" δέν είναι μόνοι αὐτοί που έχουμεν άναψερει, άλλαδικαύτοι πλέον γνωρίζουν, πούντι είναι, την θέσην τους μέσα είς το θεῖον Σχέδιον, μέσα είς τους κόσμους, είναι, μέσα είς την χαράν του ΚΥΡΙΟΥ των, έργαζονται ἐν πλήρῃ γνώσει του θείου Σχέδιον. Είναι Κύριοι ἐπιθυμιῶν, ζυγίζουν

σκοπούς, κυβερνοῦν ακέφεις, ἔχορίζουν σκέψεις, μέσον του δρούογισμού. 'Ασφαλῶς το διείναι. δρούογισμός, είναι κάτι το δρόμον θα πρέπη να έρευνήσετε πολύ, διδτι, δρούογισμός δέν είναι το μέτρον πού μετρᾶ διαθένας τας άπο καιρού είς καιρόν ἐπιδιώξεις του καί συμφέροντά του, κυρίως τοποχρονικά, ούτε είναι ἔνα μέτρον πολύ διαφορετικόν την μίαν ήμέραν ἀπό την άλλην, διαφορετικόν ἀπό την μίαν περίπτωσιν είς την άλλην, άλλαδικαύτοι είναι ἔναν μέτρον, ἀρχῶν καί γνώσεων.

'Επομένως "Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε". Κάθε σκέψης θα είναι καί μία μελέτη. Κάθε ἐπιθυμία, μία εύκαιρια παρατηρητικότητας, έρευνης καί άσκησεως. Τίποτε δέν είναι ἄχρηστον διαφέρει την έξυπηρετεῖ κάποιον σκοπόν καί κυρίως τον δρούογισμόν.

'Η ζωή, το φαινόμενον της ζωῆς μέσα στον Χρόνον καί τον Χώρον είναι μέσα στο θεῖον Σχέδιον ἔχεινη ή εύκαιρια πού δίδεται ἀπό το ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ πρός άποκτησιν ἐμπειριῶν, γνώσεων μέ απώτερον σκοπόν την 'Άγαλλισιν καί την Μακαριδητηα. Διδτι, ἀν δ σκοπός δέν ήτο αύτος, των γνώσεων αύτῶν, ποία ή ἀξία των; 'Επομένως ή δηλη σας ζωή θα πρέπη να είναι μία ἔρευνα, προσευχή ἀν ἐπιθυμήτε να την ὀνομάσετε, δρούογισμός, καλλίτερη λέξις, ἐντός πάντοτε του,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

'Ενδοσκόπησις τώρα.

Το θα πρέπη να είναι διά τον έρευνητήν της άληθειας ή ἐνδοσκόπησις, καί ἀπό περιπρέπει διέρευνητής της άληθειας να ἀρχίση την ἐνδοσκόπησιν;

Πολλοί θα πούν διείναι ἐνδοσκόπησις θα είναι, ή εἴσοδος μέσα είς το ύποσυνείδητον καί ή ἔρευνα ἐπί της συμπεριφορᾶς του ίποσυνείδητου καί ἀνακάλυψις αἰτιῶν.

'Ορθῶς, άλλαδικαύτοι ποιδ σημεῖον ἀρχίσει;

Μόνον μέθεωρες χωρίς να ἀρχίση ἔργασια, διέρευνητής της άληθειας, τίποτε κερδίσει, δέν θα κερδίση κατι.

'Από πού ἀρχίσει διέρευνητής της άληθειας; Καί ἔρωτῶ, δύοι οι έρευνητές της; άληθειας εύρισκονται στο ίδιο σκαλοπάτι εξελίξεως;

'Ασφαλῶς δχι. "Ωστε ή ἔρευνά των θα πρέπη να είναι στο σημεῖον ἀπό το δρόμον διαφέρονταν την ἔρευνά των, ἔκει πού εύρισκονται. Το διείναι ἔχει σημασίαν είναι, πρῶτον, ή είλικρινεια μέ τον ίδιον τους, μέ την ἔρευναν, ή διαδεσίας. 'Η διάθεσις νά γνωρίσουν πραγματικά καί να κάμουν κτήμα των την γνῶσιν αύτην καί βίωμά τους.

'Επομένως, θα ἀρχίσουν ἀπό την συμπεριφοράν της προσωπικότητος αύτοις πειγνώσεως ἔαυτού των, την ἐπομένην στιγμήν πού ἔχουν ἀποφασίσει την ἐνδοσκόπησιν. Καμμία καλλίτερη εύκαιρια διά την, ἔχουν ἀποφασίσει. 'Επομένως, το πρῶτον πού θα χρειασθῇ είναι να ἀρχίσουν να προσηλώνωνται στην συμπεριφοράν του ίδιου των προσωπικότητος αύτοις πειγνώσεως. Το διείναι χρειάζονται είναι ή παρατηρητικότης, ἀπαραίτητος κατάστασις δια την ἐνδοσκόπησιν.

Πῶς; Κάτι θά συμβῇ την ἐπομένην στιγμήν, κάποιος θα πῆ κατι, καί, αύτο το κατι θά δημιουργήσῃ μέσα στον έρευνητήν της άληθειας μίαν κατάστασιν, διηγησικήν, θυμό, ἐκνευρισμό, εύχαριστησιν. Τέλος δέν είχει σημασίαν, σημασίαν ἔχει να.....

Έρευνήση το γιατί έχει δημιουργηθῆ αύτή ή κατάστασις με άπωτερον σκοπόν, τι ήτο έκεινο πού είχε δημιουργήση αύτήν την κατάστασιν. Γιατί πιθανόν, αύτο πού θα ἔκλαδτο ως καλόν ή αύτο πού θα ἔκλαδη ως ἔκνευριστικό ή κακό, να είναι άποτέλεσμα της ίδιας ἀδυναμίας του, δηλαδή, ἔνδος ἐγώσμού δ όποιος κρύβεται πολύ καλῶς ἐντός της προσωπικότητος αύτοεπίγνωσεως έαυτοῦ του.

"Επαναλαμβάνω, δέν έχει σημασίαν αν το διείστε έχει δεχθῆ, τον έχει εύχαριστησει, κολακεύσει, θυμώσει, φθάνει να βρή την πραγματικήν αίτιαν καὶ ἀπό πού ἐκπηγάδει ή ἀντίδρασις, καὶ, εἰλικρινής μὲ τὸν έαυτόν του, να ἔρευνήση βαθύτερα.

Τὴν ἐπόμενην καὶ πάλιν στιγμήν, στὸν οἰκογενειακὸ βίο, στὸν ἐπαγγελματικὸ βίο, στές σχέσεις του στην κοινωνία, λαμβάνει γνῶσιν τόσον δ ἔρευνητής της ἀληθείας δοσον οἰστόποτε ἄλλος ἄνθρωπος δλων τῶν καταστάσεων γύρω του μέσον τῶν αἰσθήσεων, δράσεως καὶ ἀκοῆς. Αὐταὶ είναι οἱ θύρες. "Τὰς θύρας ἐν Σοφίᾳ πρόσχωμεν". Για σᾶς αύτο έχει μεγάλην πλέον σημασίαν.

Θά ἐλέγχωμεν δχι τὸ τὸ βλέπομεν η τὸ ἀκούμεν, ἀλλά, τὸ ἀντίκτυπο αύτο πού βλέπομεν η ἀκούμεν έχει ἐντός τοῦ ὑποσυνειδήτου εἰς την προσωπικότητα αύτοεπίγνωσιν έαυτο μας.

"Ερώτησις: "Εμεῖς θα ἔρευνοῦμεν καὶ δχι να κρίνωμεν;

"Απάντησις: "Δσφαλῶς, μιλοῦμεν γιατρέερεν τῷρα, δέν δμιλοῦμεν γιατρέερεν. Τῷρα, να κρίνωμεν. Δέν θα κρίνωμεν τοὺς ἄλλους, θα κρίνωμεν τὸ τὸ έχει δημιουργήσει ἐντός ήμῶν, τὸν έαυτόν μας θα κρίνωμεν, ἀλλά τὴν δικαίαν κρίσιν. Μιλοῦσεν δ Πολὺ "Ηγαπημένος γιατρέ μιατ κάποιαν κρίσιν, καὶ ἔλεγεν "Θέλω τὴν δικαίαν κρίσιν". "Ἐχομεν τὴν κατάκρισιν καὶ τὴν δημιουργικήν κρίσιν, καὶ εἶχα μιλήσει προηγουμένως δτι, ἀσχέτως τὸ τὸ έχομεν ἀκούσει η δεῖ, μᾶς κολακεύσει η μᾶς θυμώσει, μπορεῖ να είναι καὶ στην μίαν περίπτωσιν καὶ στην ἄλλην περίπτωσιν ἐξ ίσου ἐπίκινδυνον, να είναι κατάστασις τοῦ ἐγώσμου. "Ἐπομένως θα πρέπη να είμεθα καὶ στές δύο περιπτώσεις πολύ προσεκτικοῖ.

"Ωστε, θέλομεν έρευναν καὶ τὴν δίκαιη κρίσιν.

Καὶ ἔνα ἄλλο έχω να εἴπω. Οἱ λόγοι τῶν ἄλλων, πιστέψει με, θα πρέπη δια τὸν ἔρευνητήν της ἀληθείας να είναι οἱ εύκαιρες δια να τὸν κάμουν καλλίτερον, δχι να τὸν ἔκνευρόσουν η να τὸν κάμουν χειρότερον.

Πᾶς; Συνήθως οἱ ἄνθρωποι δίδουν κατηγορίες εἰς τοὺς συνανθρώπους τῶν γιατρέ καὶ τὸ δρόπον ἔχουν καὶ μὲ τὸν τρόπον αύτὸν ζητοῦν να σκεπάσουν, αύτο δια ἀνακαλύψετε πολύ συχνό, οὔτε καὶ αύτο δμως θα σᾶς ἐνδιαφέρει, δικδς τῶν λογαριασμδς αύτος. "Ομως ἐσεῖς θα γνωρίζετε δτι ἀν η λέξις, κλέπτη, είναι στὸ στόμα ἐνδιαφόρου, να μή φαντάζεσθε δτι είναι ἐνδρετος καὶ ἀπηλλαγμένος αύτοῦ τοῦ ἐλαττώματος, γιατρέ είναι τόσον πολύ στην σκέψιν του. "Ομως αύτο δέν σημαίνει δτι θα πρέπη να ἀφίστετε δτιδήποτε ἄλλο δια να τὸν ὑποφιάζεσθε καὶ να ἀρχίστετε να ἔρευνατε ἀν είναι η δέν είναι αύτο πού σᾶς καταλογίζει ἀσφαλῶς. "Ομως σᾶς λέγει αύτο, πιθανόν να ἔχῃ δίκαιον, να ἔχετε κάμη κατε τὸ δρόπον δέν έχετε προσέξει παὶ δέν τὸ έχετε δνομάσει κλοπήν. "Αν αύτος είναι ἔνας τέτοιος, είναι δ ἀρμοδιώτερος να κρίνη, καὶ είναι τὸ κακόν τὸ δρόπον σᾶς ἐξυπηρετεῖ αύτήν την στιγμήν. "Ακτεὶ να σᾶς θυμώση αύτο ἀποσυρθῆτε καὶ διαλογισθῆτε. Γιατρέ τὸ εἶπε; Ποίους λόγους είχε; Πιθανόν οἱ λόγοι να ήσαν καθαρῶς δικοὶ του λόγοι. "Αν δέν ὑπῆρχαν ἄλλοι λόγοι ξεχάστε το, είναι καλλίτερο αύτο. "Αν δμως έχετε δώσει λόγους, ἔρευνηστε τοὺς λόγους αύτούς. Λύτη μου η συμπεριφορά τὴν δρόπιαν έχει δνομάσει κλοπήν η δτιδήποτε ἄλλο, είναι η δέν είναι, καὶ γιατρέ στην ἀντίληψιν του είναι καὶ στην δικήν μου δέν είναι. Καὶ ἀν αύτη μου η συμπεριφορά στην δντίληψιν μου δέν είναι, ἀν η συμπεριφορά αύτη ήτο γνωστή σέ μένα ως πρᾶξις τοῦ συνανθρώπου μου θα είχε την ίδιαν σημασίαν η θα ήτο κλοπή η κατε ἄλλο.

Να ίδωμεν πλέον, τὸ μέτρον μας με τὸ δρόπον μετροῦμεν, τόσον τὸν έαυτόν μας καὶ τοὺς ἄλλους, εύκαιρα έρεύνης. "Αν είναι εύκαιρα να διορθώσωμεν μίαν κατάστασιν. "Αν δέν είναι ξεχάστε το. Να θυμώσετε δέν έχετε κατρόν. 'Ο έ-

ρευνητής τῆς ἀληθείας εἶναι ύπερβάνω θυμῶν καὶ τοῦ θίγεσθε, προσέξετε τὴν λεπτομέ-
ρειαν αὐτῆν.

"Ομως, ἔχετε θιγεῖ, θυμιώσει καὶ ἂν τὸν ὕδατε πολὺ δυγατώτερα ἀπὸ σᾶς
ἡ ἄν φοβήσῃ κατε τά δικαστήρια ἡ μάρτυρας κλπ. κλπ, πολλοὶ λόγοι, σιωπήσατε, δῆμως
ἔχετε γίνει ἔξαλλοι, ἄλλη εὐχαριτία μελέτης, ἀποσυρθῆτε, γιατί, ποῦσ οὐ λόγος." Ο
λόγος εἶναι διδτι, εἶμαι η δέν εἶμαι καὶ εἶπεν δτι εἶμαι. Καὶ ἂν δέν εἶμαι καὶ
εἶπεν δτι εἶμαι, γιατί νδ θυμώσω.

"Ἐνα ἄλλο, παρακετώ. Τδ εἶπεν δημοσίως. "Ἄκουσαν αὐτὸν τὸν λόγον γύ-
ρω μου, αὐτοὶ καὶ ἔκεινοι. Τι θδ ποῦν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ για μέναν; Σᾶς λέγω δτι
για σᾶς δέν θά ποῦν τδσα δσα θδ ποῦν δι' ἔκεινον. "Ἐκεῖνος εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν κρί-
σιν των καὶ δχι ἔσεταις. Διδτι ἂν εἶναι ἀνδρῶτοι καὶ πιστέψουν δτι εἶπεν δέν σᾶς
χρειάζονται ὡς φίλοι καὶ η κρίσις των εἶναι περιττή. "Αν εἶναι ἄνθρωπος λογικευ-
θμενοι, καθημερινῶς βλέπουν τὴν συμπεριφοράν σας καὶ σᾶς γνωρίζουν, αἰ κατηγορίαι
αὐτῶν γύρω σας κάμνουν πιδ κτυπητήν τὴν ἀρετήν σας, δταν δέν ἔχετε αὐτᾶς τὰ δποῖα
σᾶς παρουσιάζουν δτι εἶχετε. "Επομένως η κατηγορία αὐτῇ δέν σᾶς ζημιώνει. Πάντοτε
δμως ζημιώνη τὸν κατήγορον.

Φυσικά αὐτᾶς ὡς τρδπος σκέψεως. Είς τὴν ἐνδοσκόπησιν δῆμως δέν ἔχομεν
ἀνάγκην δλων αὐτῶν, ἀνάγκην ἔχομεν μδνον τδ δτι ἀφορᾶ τὴν ἀντίδρασιν τοῦ ἑαυτοῦ
μας προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως καὶ τὴν ἔρευναν νδ δοῦμεν τούς λόγους.

Θδ ἔκπλαγῆτε νδ δῆτε δτι ύπάρχει κρυμμένος μέσα σας ἔνας νοσηρός ἐ-
γωγίσμδς πού μπορεῖ νδ σᾶς κάμη ἔξαλλον, ἄδικον, ἐπιθετικόν, παράφρονα, νδ κάμετε
πράξεις πού στην ἐπόμενη στιγμήν νδ ντρέπεσθε γι' αὐτά πού κάματε.

"Ο ἔρευνητής τῆς ἀληθείας πρέπει νδ εἶ· πολύ, πολύ προσεκτίκδς στδ
τι γίνεται μέσα είς τδ ύποσυνείδητδ του. Αὐτή εἶναι μία, ἔρευνα, ἐνδοσκόπησις
ἐντδς τοῦ ύποσυνειδήτου, ἐντδς τοῦ ἑαυτοῦ σας προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως. "Α-
σφαλῶς ἔχομεν καὶ ἄλλην μορφήν ἐνδοσκοπήσεως τὴν δποίαν δίδομεν ὡς γυμνάσματα,
προσήλωσιν ἐπὶ τῆς ζωήκτητος αἰθερικότητος, τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ ἑαυτοῦ μας,
αὐτδ δῆμως εἶναι κάτι ἄλλο. Εἶναι πειραματισμός ἐπὶ τοῦ παχυλοῦ ύλικοῦ μέρους τοῦ
ἑαυτοῦ μας καὶ η ἀπόκτησις ίκανοτήτων ἐπὶ τοῦ ύλικοῦ σώματος καὶ τοῦ διπλοῦ αἰ-
θερικοῦ. Καὶ αὐτή εἶναι μία μορφή ἐνδοσκοπήσεως.

"Ἔχομεν τώρα δμιλήσει διδ δύο τρδπους ἐνδοσκοπήσεως. "Υπάρχει καὶ
τρίτος. "Η ἐνδοσκόπησις μέσα είς τούς φυχονοητικούς κδσμους, δχι είς τὴν προσωπι-
κότησα μδνον αὐτοεπιγνώσιν, ἀλλδ καὶ πιδ βαθειδ, πιδ μέσα, ἀλλδ, ἀργτερα δι'
αὐτά.

Μήν χάνετε κανένα γεγονός, κανένα περιστατικό, πού σᾶς συμβαίνει
στδ σκέτει σας, στην οίκογένειάν σας, στδ περιβάλλον σας, στην ἐπαγγελματική σας
ζωή, στην κοινωνική σας ζωή, μή ἀφήνετε τέποτε νδ περνᾶ ἀπαρατήρητο.

"Ως τώρα, ἔχετε μάθη νδ παρατηρῆτε νδ προσέχετε δτι ἀφορᾶ τούς ἄλλους
διδ νδ πέρετε ὡς θέμα συζητήσεως. Κακδ ἐλάττωμα τδ δποῖον ἔχει δ συνήθης ἄν-
θρωπος σήμερα ἄνδρας η γυναίκα. "Ο ἔρευνητής τῆς ἀληθείας δῆμως εἶναι ἀπολλαγμέ-
νος αὐτοῦ τοῦ ἐλαττώματος. Τώρα ἔχει ἄλλον στδχον, ἄλλην ἔρευναν, ἄλλον ἔργον,
ἐποικοδομητικόν. Δέν ἔχει κατρόν νδ δσχολῆται μέ νδ βρέσκη ἐλαττώματα τῶν ἄλλων
διδ νδ φλυαρῆ. Τώρα θδ πρέπη νδ διορθώσῃ τὸν ἑαυτόν του, νδ τὸν κάμη καλλίτερον
καθαρτερον. Στην ἀρχήν θδ ἔκπλαγῆτε νδ δῆτε δτι τδ ύποσυνείδητδ σας εἶναι μιδ
πργματική ζούγκλα καὶ ἄς κολπεύεστε νδ ὄνομάζετε τὸν ἑαυτόν σας καλδν, ποιδς
δέχεται δτι δέν εἶναι καλδς, δῆμως εἰλικρινῆς μέ τὸν ἑαυτόν σας, θδ δῆτε δτι εἴ-
χετε νδ ἔκριζώσετε ἀπὸ τδ ύποσυνείδητδ σας, πολλδ παράσιτα, πολλδ ζιζάνια, πολλδ
κακά, καὶ τά κακά μέσα στδ δικδ σας ύποσυνείδητδ δέν εἶναι λιγτερο κακά ἄν βρε-
σκονται στδ ύποσυνείδητο τῶν συνανθρώπων σας.

Δέν θδ ἀρχίσετε νδ ἔκριζώσετε ἀπὸ τδ ύποσυνείδητο τῶν συνανθρώπων
σας. "Αν θέλομεν νδ διορθώσωμεν τὴν κοινωνίαν θδ πρέπη νδ ἀρχίσωμεν ἀπὸ τούς

ζαυτούς μας, καὶ πιστέψετε δτι δλοι γύρω σας θά προσέξουν τὴν ἀλλαγὴν καὶ δ ἄνθρωπος, πρὸ πάντων δ κοινὸς ἄνθρωπος πάντοτε ἀρέσκεται νῦν μιμῆται, νῦν μιμῆται τὸ καλό δπως μιμῆται καὶ τὸ κακό, καὶ δπως εἰσθε ὑπεύθυνοι διδτι μιμῆται τὸ κακό πού βλέπει σὲ σᾶς, θά αἰσθανθῆτε χαράν δταν μιμῆται τῶν καλδν.

Ο Πολὺ Ἡγαπημένος ἔλεγεν. "Οὔτω λαμψάτω τὸ φῶς τῆμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ αὐτὸ δχι γιά νά σᾶς κολακεύσουν δλλάδ ἵνα δοξάσωσιν τὸν ΠΑΤΕΡ τῆμῶν τῶν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".